

i Folkeskolen, begynder med en 4-aarig Mellemskole, skal Hovedtypen af den fremtidige Folkeskole deles i en 4-aarig Grundskole, der leder dels til Mellemskolen i dens hidtidige Form, dels til en ny Mellemskole — den eksamensfri Mellemskole; medens den hidtidige Mellemskole har givet Adgang til Eksamensskolens Afdelinger for de egentlige rettighedsgivende Eksaminer — Realklassen og Gymnasiet — skal den ny Mellemskole give Adgang til Erhvervslivet i dets forskellige Forgreninger og til de Fagskoler — tekniske Skoler, Handelsskoler og Landbrugsskoler — der i saa mange Tilfælde giver Erhvervslivets Folk deres teoretiske faglige Uddannelse.

En saadan Folkeskole vil derfor altid strække sig til det 15de Aar. For at de Kommuner, der har indrettet denne 4-aarige Mellemskoleundervisning, skal kunne opnaa, at Undervisningen bliver udnyttet efter sit Formaal, har man derfor foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen skal kunne vedtage, at Deltagelse i den saaledes udvidede Undervisning skal være obligatorisk, derved at Undervisningspligten udstrækkes til det fyldte 15de Aar. Derimod har Ministeriet ikke anset det for muligt at gøre Undervisningspligten til det 15de Aar obligatorisk for hele Landet, og Deltagelse i Undervisningen i 4de Mellemskoleklasse vil derfor overalt, hvor Kommunerne ikke bestemmer det modsatte, være frivillig for Eleverne. Derfor vil en eksamensfri Mellemskole ogsaa kunne tilrettelægges som kun 3-aarig, saaledes at Skolen kun varer til det 14de Aar.

Den store Skolekommission delte sig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en ny Skolelov skulde opretholde den hidtidige Forskel mellem Skoleordningen i By og paa Land, i et Flertal og et Mindretal, af hvilke Flertallet holdt paa, at Kravet til Landsbybørnenes Skolegang skulde sættes noget lavere end for Købstadbørnenes Vedkommende, medens Mindretallet stillede Forslag om, at Landets Skolevæsen fremtidig skulde være bygget paa Hverdagskole baade i Købstæderne og paa Landet, og at Kravet derfor skulde være det samme begge Steder.

I nærværende Forslag har man fulgt Mindretallet, idet man ikke har opstillet forskellige Mindstefordringer for Skolerne paa Landet og i Købstæderne; man er nemlig af den Anskuelse, at de Fordringer, som Loven stiller, ikke er større end, at ogsaa Landsbyskolen, paa hvis Fremme Loven fortrinsvis maa tage Sigte, vil kunne opfylde dem. Derimod har man ikke opstillet nogen ubetinget Fordring om Hver-

dagsskolegang og har ved de vide Rammer, der er givet for Skolens Ordning, og den Mulighed, der er aabnet for Bibeholdelse af den ikke stærkt klassedelte Skole (Folkeskolens B.-Form, for hvilken der senere vil blive gjort Rede), samt ved den Adgang, der er aabnet for at samle Landbørnenes Undervisning i de sidste Skoleaar over et Skolehalvaar, saaledes at der er Skolefrihed i det andet Halvaar, taget et saadant Hensyn til de særlige Landforhold og de Ønsker, der er kommet til Orde om at bevare Muligheden for Børnenes Deltagelse i Forældrenes Arbejde, at Loven i saa Henseende ogsaa vil kunne imødekomme Landbefolkningens Tarv. Dog er det en Selvfølge, at en Forbedring af Landsbyskolen ikke vil kunne finde Sted uden en Udvidelse af Undervisningstiden, og nærværende Lov tager Sigte paa en væsentlig Forøgelse af det Mindstetimetal, som nu er fastsat for Landsbyskolen. Da man hertil maa knytte Fordringen om, at Smaabørnene ikke holdes i Skole i 6 Timer daglig lige fra Skolegangens Begyndelse, vil heraf følge, at Hverandendags-Skolen, som den nu kendes i de fleste Landsbyskoler med et lige Antal Klasser, er definitivt opført med nærværende Lovs Ikrafttræden.

Man har i Erkendelse af, at der ved de nævnte for Landet foreslaaede særlige Regler er givet væsentlige Lempelser med Hensyn til Landbørnenes Skolegang i Forhold til Købstadbørnenes, aabnet en særlig Adgang til at knytte en 1- eller 2-aarig Fortsættelsesundervisning til de lidet klassedelte Landsbyskoler, saaledes at denne Undervisning samles paa et eller to Halvaar, og bemyndiget Kommunalbestyrelserne til at gøre Deltagelse i saadan Undervisning tvungen.

Med Hensyn til Folkeskolens Fagkreds har man ikke foretaget Udvidelser, men mener paa samme Maade som den store Skolekommission, at Folkeskolens Højnelse skal fremkaldes ved at gøre Undervisningen fyldigere og bedre, men ikke ved at udvide Fagkredsen; denne er efter Forslaget den samme i By og paa Land. Med Hensyn til de særlige Eksamensskolefag — fremmede Sprog og Matematik — bemærkes, at disse kan optages paa Folkeskolens Læseplan baade i By og paa Land, men man anser det for rigtigt, at Bestræbelserne inden for Folkeskolen i første Række rettes mod at forbedre dennes almindelige Undervisning, og at derfor de særlige Eksamensskolefag først kan optages i Folkeskolen, naar denne har naaet sin højeste